

ПРОТОКОЛ

№ 192

гр. Варна, 12.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ ТО, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

Членове: Диана К. С.
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
Сложи за разглеждане докладваното от Светлана Тодорова Въззивно гражданско дело № 20233100502420 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 13:34 часа се явиха:

След спазване на разпоредбата на чл. 142, ал. 1, предл. II^{ро} от ГПК:

Въззивникът ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, редовно уведомен, не изпраща представител.

Депозирано е становище вх. № 3154/06.02.2024 г. за даване ход на делото в отсъствие на представляващия страната.

Въззиваемият Х. Т. В., редовно уведомен, чрез назначения особен представител адв. Ж. Н., не се явява лично, представлява се от назначения особен представител **адв. Ж. Н.**.

АДВ. Н.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице пречки по хода на делото предвид редовното призоваване на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА
съгласно Определение № 4796/21.12.2023 г.

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, чрез адвокат Т. С. АК Варна срещу Решение № 3303/16.10.2023г., постановено по гр.д. № 11635/2022 г. по описа на ВРС, с което е ОТХВЪРЛЕН предявения от „ЗАД ОЗКЗастраховане“ АД ЕИК 121265177 срещу Х. Т. В. ЕГН ***** с адрес **** иск за признаване за

установено в отношенията между страните, че в полза на дружеството ищец съществува регресно вземане против ответника за сумата от 124.52 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ № **** по щета № **** за нанесени имуществени вреди на лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. № ****, вследствие на виновно причинено от ответника пътно-транспортно произшествие на 30.05.2018 г. в гр. Варна, на ул. Черни връх № 58 при управление на лек автомобил „****“, рег. № ****, като ответникът е напуснал местопроизшествието без да уведоми органите на МВР, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда- 29.12.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 24.01.2022 г. по ч.гр.д. № 614/2022 г. по описа на ВРС, на основание чл. 422, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, необосновано и е постановено при съществено нарушение на материалния закон и утвърдената съдебна практика. Оспорва се извода на съда, че не е налице правна норма, която да задължава виновния водач да остане на местопроизшествието, като се сочи, че е нарушена разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП, както и ал.2 на същата разпоредба. Соци се, че в процесния случай, водачът на МПС марка „Форд“, модел ****, с рег. № **** реализира ПТП, като напуска мястото на ПТП без да констатира нанесените от него щети, като по този начин нарушава предвидените в ЗДвП задължения. На следващо място се твърди, че виновният водач не е спазил разпоредбата на чл.201 от Правилника за прилагане на ЗДвП /глава Двадесет и осма / да остане на местопроизшествието до идването на компетентните органи, тъй като законът вменява задължение на водача и при минимални имуществени вреди да не напуска местопроизшествието и да предприеме съответните действия. Напускането на мястото на ПТП, дори когато се касае и за такова, при което са настъпили само имуществени вреди, поражда регресна отговорност, ако бъде установено, че виновният водач е напуснал местопроизшествието. Т.е. двустранен протокол без посещение на ПТП-то от органите на МВР може да се състави когато между страните е налице съгласие относно вината като във всички останали случаи посещението на място от органите на МВР е задължително. Счита се че ответникът като виновен за настъпване на пътния инцидент е трябвало да уведоми органите на МВР за настъпилия инцидент, а не да го напуска самоволно. Позовава се на практика на ПОС. Твърди се, че доколкото ответникът - водач на увреждащото МПС, не е имал контакт със собственика на увредения автомобил, на практика не е могъл да получи неговото съгласие за съставяне на двустранен констативен протокол , което приравнява случая на хипотезата на разногласие между участниците в ПТП относно обстоятелствата свързани с него, при което е задължително

посещението на контролните органи.

Позовава се на приетия като доказателство протокол за ПТП, за който сочи, че е официален удостоверятелен документ и като такъв обвързва съда и страните с материална и формална доказателствена сила относно фактите, отразени в него и възприети от съставителя му /който не е оспорен по надлежния ред от ответника/, именно виновния водач, като лице управляващо процесния автомобил, реализира ПТП с паркираното МПС марка „Фолксваген“, след което напуска мястото на ПТП.

Оспорва се извода на съда, че виновният водач не е правно задължен да остане на мястото на ПТП-то. Позовава се на чл. 125 ЗДвП, с който са предвидени случаите, в които е задължително посещението на мястото на ПТП от службите за контрол на МВР. Съгласно, чл. 125, т. 7 ЗДвП посещението от контролните органи е задължително, когато между участниците в произшествието има разногласие относно обстоятелствата, свързани с него. В чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП от своя страна е предвидено, че ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието и изпълняват дадените им указания. В този смисъл и доколкото ответникът - водач на увреждащото МПС, не е имал контакт с водача/собственика на увредения автомобил, доколкото е напуснал местопроизшествието, на практика не е могъл да получи неговото съгласие за съставяне на двустранен констативен протокол. Извежда се извода, че случаят следва да бъде приравнен на хипотезата на разногласие между участниците в ПТП относно обстоятелствата, свързани с него, при което е задължително посещението на контролните органи.

Настоява се за отмяна на решението и постановяване на ново при уважаване на исковата претенция.

В подадения отговор на въззивната жалба се твърди, че констативният протокол е официален свидетелстващ документ, но на основание чл. 179, ал. 1 ГПК има обвързваща доказателствена сила само за фактите, осъществени от или в присъствието на съответното длъжностно лице. За самия механизъм на ПТП, описан в протокола, същият не се ползва с обвързваща доказателствена сила, тъй като произшествието не е било реализирано в присъствие на съставителя на акта, съотв. на водача не е наложено наказание за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в", от ЗДвП - липса на съгласие относно обстоятелствата, свързани с настъпване на произшествието. Подобно нарушение не е и извършвано. Увреденият автомобил е бил паркиран, като водачът/собственикът на същия не е бил в или около автомобила, поради което и разпоредба на ЗДвП е неприложима. Соци се, че по делото не се

установява безспорно и категорично, че въззиваемия, в качеството си на водач на л.а. **** с рег. № ****, е бил длъжен да изчака пристигането на компетентните орган. Не е налице нито една от хипотезите на чл. 125 от ЗДВП, предвиждащи случаите, когато органите за контрол на МВР посещават задължително мястото на ПТП. Твърди се, че, за да е налице неизпълнение на задължението на водача да изчака пристигането на компетентните контролни органи, той следва да е възприел фактите, водещи до това му задължение, а съотнесено към конкретния случай, водачът следва да е възприел, че между управлението от него л.а. **** с рег. № **** и л.а. е имало съприкосновение, а всъщност той бил разбрал за реализираното ПТП доста по-късно и в тази връзка е подписал без възражения съставения протокол за ПТП №***** г., както и съставения му на същата дата АУАН. Настоява се за потвърждаване на постановения съдебен акт.

СЪДЪТ докладва молбата вх. № 1068/15.01.2024 г. от въззивника ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД, чрез адв. Г. Х., с която представя вносна бележка за внесен депозит за особен представител в размер на 300 лв.

СЪДЪТ докладва молбата вх. № 3154/06.02.2024 г. от въззивника ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД, чрез адв. Г. Х., в частта, в която същият заявява, че поддържа изцяло изложеното в депозираната въззивна жалба, оспорва отговора на въззивната жалба и няма да ангажира други доказателства. Изразява становище по същество. Представя списък на разноските, ведно с договор за правна защита и съдействие, преводно нареждане и удостоверение за регистрация по ЗДДС.

АДВ. Н.: Поддържам отговора. Получих препис от становище вх. № 3154/06.02.2024 г. от въззивника.

Единствено правя възражение за прекомерност по отношение на посочения хонорар на колегата в размер на 480 лв., за което са представени доказателства и списък за разноски.

Нямам доказателствени искания.

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, като взе предвид, че въззиваемият Х. Т. В. се представлява от особен представител – адв. Ж. Д. Н., намира, че следва да бъде изплатено възнаграждение на същия, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДА СЕ ИЗПЛАТИ сумата от 300.00 лева на назначения особен представител **адв. Ж. Д. Н.**, представляваща дължимо възнаграждение за процесуално представителство на въззиваемия Х. Т. В. във въззивното производство, на основание чл. 47, ал. 6 от ГПК.

(Издаден РКО по вносна бележка от 12.01.2024 г. за 300 лв.)

С оглед процесуалното поведение на страните, **СЪДЪТ** счете делото за

изяснено от фактическа страна и на основание чл. 149, ал. 1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Н.: Уважаеми окръжни съдии, моля да оставите в сила обжалваното пред вас решение. Считаю, че не са налице основания за неговата отмяна. В този смисъл Ви представям подробна писмена защита.

След изслушване на устните състезания, **СЪДЪТ** обяви, че ще се произнесе с надлежен съдебен акт в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:41 часа.

Председател: _____

Секретар: _____